

lovens § 32 siger jo, at Gennemsnitstallet omtrent skal være 16,000, og fra 16,000 til 19,000 er der jo ikke saa lille et Spring. Dette Forslag kan altsaa ikke siges at være i Overensstemmelse med Grundloven. Der er vel heller ikke mange, der overhovedet ville døve at paastaa dette. Hvis dette Forslag gennemføres, kan det ikke nægtes, at der paa enkelte Steder vil blive hævet noget af den bestaaende Uretfærdighed. Der er dog Ubilligheder og Uretfærdigheder, der alligevel ville blive staaende i en Mængde Kredse. Jeg skal saaledes gøre opmærksom paa, at Hjørring Amt i ethvert Tilfælde burde have i det mindste 1 Valgkreds mere, og det samme gælder for Vejle og Maribo Amter.

Dette Forslag vil altsaa kun paa enkelte Punkter fjerne de bestaaende Ubilligheder, i alt væsentligt vil dog Stillingen blive den samme som tidligere. Der er ogsaa en Side af dette Forslag, som jeg lige skal berøre med et Par Ord. Det er dog forunderligt, hvor de Herrer, som have sluttet sig om dette Forslag, have været uheldige med at faa det affattet. De have været meget uheldige med at faa Kredsene fordelte, det Indtryk faar man virkelig, naar man gennemlæser Forslaget i dets Helhed. De Herrer synes i Virkeligheden at ville skabe en ny Tilstand, en Omfordeling af Kommunerne — kunde jeg sige — mellem Valgkredsene, saaledes at Regeringspartiets Tilhængere muligvis kunde faa en ret betydelig Forøgelse ved de kommende Valg. Man nødes stadig til at spørge, om det ikke er det, man vil, og hvis det ikke er det, have de Herrer, som have givet Forslaget dets nuværende Form, virkelig været meget uheldige. Dre i Randers Amt har man i nuværende Randers Amts 3dje Valgkreds et Eksempel herpaa. Denne Kreds har nu 23,000 Indbyggere. Efter Forslaget skal denne Kreds have 19,000 Indbyggere. Fire Sogne i Eskenbæk, Birring, Marslev og Hørning, blive tagne fra og blive lagte hen til Randers Bykreds, slaaet sammen med den til een Kreds . . .

Første Viceformand (S. C. Christensen): Maa jeg gøre det ærede Medlem opmærksomt paa, at Forhandlingen nu drejer sig om den stillede Dagsorden, og at det næppe vil være heldigt nøjere at komme ind paa Kredsfordelingen efter de Forslag, der senere ville blive forhandlede.

Guldbrandsen: Jeg skal da afbryde, skønt jeg maa hævde som min Opfattelse, at naar Dagsordenens Vedtagelse betyder Godvedforlagets Fortæstelse, maa den dog staa

i nær Forbindelse dermed. Det ærede Medlem fra Møen (Bojsen) talte meget poetisk, brugte poetiske Billeder i stor Udstrækning, men jeg skal da tillade mig at minde det ærede Medlem om et poetisk Billede. Det ærede Medlem har i den Sag, der i Dag foreligger her til Behandling, tidligere indtaget samme Standpunkt, som jeg og mine nærmeste Meningsfæller for Øjeblikket indtage. Det ærede Medlem har i en lang Narvækte, saa vidt jeg erindrer i samfulde 20 Aar, staaet sammen med mine nærmeste Meningsfæller om den Opfattelse, som Oppositionen i Folketinget nu her i Dag hævder. Jeg vil bede ærede Medlemmer tænke sig, at det ærede Medlem fra Møen, saaledes som han den Gang var og med den Opfattelse, han den Gang havde af denne Sag, kom til Stede her, at det ærede Medlem fik en Genganger; thi denne Genganger vilde sikkert stille sig paa vor Side i denne Sag. Det kunde saa være ret interessant at se det ærede Medlem komme i Konflikt eller Forhandling med sin egen Genganger. Vi have jo en Digtning i den danske Litteratur, som hedder „Gengangeren og hans selv“ eller „Baggesen og Baggesen“. Det vilde jo være interessant, om det ærede Medlem, hvis Tid og Lejlighed dertil gaves, en Gang vilde skrive os en Digtning, bygget over det samme Princip. Den skulde naturligvis have en anden Titel, og navnlig maatte Titlens Slutning være en anden; men det forekommer mig dog betimeligt at minde det ærede Medlem om at komme med et saadant Værk, hvis han kan faa rigtig god Tid og Lejlighed dertil.

B. Holm: Jeg havde egentlig ikke tænkt at tage Ordet under denne Afdeling af Debatten, jeg havde nemlig ikke nogen Anelse om, at der vilde blive nogen Debat med Hensyn til dette Spørgsmaals Behandling; men hvad der har bevæget mig til at tage Ordet, er det ærede Medlem fra Møens Udtalelser som Ordfører for Flertallet i denne Sag. Han bevægede mig til at tage Ordet ved den Tone, han anslog i sine Udtalelser, idet han nemlig sagde, at det, som her forelaa — han søgte i ethvert Tilfælde at gøre det dertil — kun var et dramatisk Nummer. Han sagde, at den Dagsorden, der her er bleven stillet, er et Slag i Luftten, og at vi, som lave dette politiske Nummer, som ender med dette Slag i Luftten, skulde dog ikke bruge Grundloven for dermed at dække over den Slags Ting. Det forekommer mig nok, at naar et Medlem af Tinget, som indtager en saa fremragende Stilling her i Salen, som det ærede Med-